

Dağlara

Tan yeri ağardı, yıldız da söndü
Düştüm sonsuz yola vurdum dağlara.
Vefasız turnalar yuvaya döndü
O nur cemâlini sordum dağlara.

Yüreğe sığmadı pek mağrur aşkın
Hallaç oldu gönül yad eller pişkin.
Bitmeyen uykudan kalkınca şaşkın,
Çile yatağımı gerdim dağlara.

Tarumar bahçemde düşler saçınca,
Kör bakarım güne an'dan kaçınca.
Sensiz ovalarda yalnız uçunca
Kırık kanadımı sürdüm dağlara.

Saçları sırmalı, gözleri ela
Kime yanayım ki dostlarım bela
Ve bir sabah okununca bir salâ,
"Ben daha yalnızım" derdim dağlara.